

CONCURS DE MICRORELATS "DIA DE LA BIBLIOTECA" 2023

MODALITAT: VALENCIÀ

1-*Aquella vesprada d'hivern.* Héctor Gómez

Aquell dia vam marxar prompte de casa

Teníem una cita pendent

Vam entrar a aquell monument,

Eixe monument farcit d'històries,

De fantasies, d'amors, de plors,

de victòries, de derrotes

Ens vam refregar entre els versos de l'Ovidi, entre les il·lustracions de la Pilarín

Bayés, entre les paraules de la Simó,

A fora, la gent es calfava amb un cafè entre les mans, era un dia molt gèlid.

No calia res més, nosaltres, aquella escalfor provinent dels rajos de les mil i

una històries d'aquell monument, eixe monument anomenat Biblioteca.

2-*Enyorant la realitat.* Yolanda Marí Ruiz

Estava mirant-lo de lluny. Tan complicat podia ser conèixer algú a un lloc normal?

Un lloc que a més indica un cert interès pels llibres, per estudiar, conèixer o documentar-te.

Seria casualitat que estiguera allí? Podria ser la primera vegada que eixa persona visitava la biblioteca, era un risc que estava disposta a córrer, estic farta

d'aplicacions per conèixer gent, necessite un cara a cara, saber que la persona en la qual parle és real, i la frase: "Ens vam conèixer a la biblioteca". Pot quedar tan bé.

No es parle més, vaig!

- ¿Hola, puc seure al teu costat?

3-Viure. Ester Jiménez Méndez

Volia córrer sense destí, sense saber on anar ni quan tornar, imaginant una vida que mai tindria.

La motxilla plena de somnis i llibres per llegir, impregnant la seua ànima amb la il·lusió dels nous començaments. El camí a enlloc que el feia feliç cada volta que hi transitava. No era la primera volta que ho intentava, el gust per la incertesa sempre li havia agradat. Ho va intentar, va lluitar, però la quotidianitat va guanyar a l'esforç. Es quedà en la seua vida plàcida, còmoda; imaginant nous camins junt amb aquells llibres que demà tornarà a la biblioteca.

4-Per si tornes. Jesús del Olmo Barrés

Continue esperant-te on et vaig conèixer.

Fa temps que no ens veiem, i tem que no et torne a veure mai.

En la teua absència, he conegut a moltes persones. Algunes m'han fet servir com un passatemps mentre que unes altres, només com a utensili de treball.

Però seguisc sense poder oblidar-te. Perquè amb tu vaig sentir una connexió especial. Tu vas aprofundir en el meu ser i sent que vas arribar a connectar amb la història que porte dins.

Per això, continue en la mateixa biblioteca, en el mateix racó, en el mateix prestatge, esperant que tornes.

5-La butaca de pell

En un d'aquells instants fugaços de la nostra primera infància, Mariela es veu asseguda a la falda del seu pare, acomodada en una vella butaca de pell per llegir alguna novel·la de la seva extensa biblioteca. Mariela tindria poc més d'un any en aquell moment i no era capaç de comprendre per què el seu pare es detenia durant tant de temps en cada pàgina. Amb el temps, la vella butaca de pell es va desgastar i Mariela continuava comptant els segons que el seu pare invertiria a llegir cada una de les pàgines de les novel·les que publicava.

6-Nostalgic record. Maria Ángeles Artero Prado

L'aroma del cafè impregnava l'ambient, les notes amargues i dolces s'escolaven a través de la porta de la meua habitació. El temps semblava desvanir-se, creant un instant de quietud en què només el vapor s'atrevia a moure. La llar romania encesa, i jo podia percebre el teu càlid record, com si m'acaronares com féies sempre a l'hivern. En aquesta quietud, la meua ment abandonava el meu cos i meu cor batejava amb la melodia del teu. Un moment de calma enmig d'aquest món en el que tu ja no hi eres, m'esvaia recordant la teua veu en aquelles nits a la biblioteca.

7-La meua parada de la plaça del Mercat. José Ángel Planillo Portolés

A la meua parada preferida de la plaça del Mercat de la Vall d'Uixó no es ven ni peix, ni carn, ni verdures fresques.... però la seua olor encisa a qualsevol. No té fruita, ni cervesa, ni gelats, però amb el gènere exposat es refresca el cap, les idees i engruixa els coneiximents.

Tampoc està dins del modern edifici del mercat municipal, ni és dels venedors ambulants dels divendres. Eixe lloc tan curiós es troba a un cantó de la plaça, i a la seua façana es llig, mai millor dit, biblioteca municipal.

8-En la foscor. Joaquim Beltran Martín

Tarda uns segons a recordar on és. Obri els ulls, alçant les celles de manera desmesurada per a habitar-se a la foscor extrema. Estira el braç en un intent de trobar un lloc on recolzar-se. Camina amb passes curtes i insegures per no entropessar, mentre maleïx Enriqueta, entre dents, per haver permés que tot allò passara.

Tantes voltes s'havia embadalit amb un vers! Tants cops li havien passat les hores llegint títols desconeguts als lloms dels llibres!

Però mai mai mai fins aquell dia s'havia quedat adormida, atrapada entre els murs de la biblioteca.

9-Dissabte nit. Teresa Martínez Bamboy

Una llum blava em cega. Em pesa el cap i caic al teu costat. Tot al nostre voltant està embromat, se senten crits, s'escolten plors, reconec el teu nom i després el meu. Et mire i els teus ulls ja no són verds. T'ajuste la mà i està gelada. Un núvol de mentides em rodeja. Una brisa d'esperança m'esglaia. La ràbia em consumeix com si fos una borrasca. Una dona vestida de blanc em mira tremolat; és quan torne i em pregunte en quin mal moment vares deixar d'acompanyar-me a la biblioteca.

10-Fugida. Carmen Darós Pallarés

M'estan perseguint. Ara no puc parar. Continue. Gotes de suor em recorren l'esquena. La por m'atravessa la pell. Intente arribar a casa, però tot és tan estrany. No la trobe. No hi és. No reconec allò que m'envolta. Res és al seu lloc. El cap em dona voltes. La desesperació s'apodera de mi.

Un home em crida en un idioma que no és el meu. Altres em rodegen, cada volta estan més a prop. Busque una escapatòria.

“Corre! Corre Joan! Ràpid, pensa! No queda temps, VINGA!”

Tornaré a la biblioteca. És on tot ha començat.

11-Jo, llibre. Javier Gramuntell Cabo

Soc passat, present i futur; immortal si em permeten ser-ho.

Nasc de la imaginació, de les vivències i els coneixements.

Soc una llavor que brota, un centelleig de llum.

Després de crear-se el que narre,

ploma en mà anys enrere,

dels dits al teclat en l'actualitat,

de ment en ment viatge.

D'alegria, de tristesa o d'emoció puc fer que brollen llàgrimes.

Soc paraules.

Soc paràgrafs.

Soc pàgines.

Transmissor de coneixements, arts, bellesa, imaginació i pensaments...

Soc ficció i també ciència... soc aventura, fantasia, comèdia, terror i tragèdia...

Esperant sempre ser llegit, a la biblioteca habite.

Jo, llibre.

12-La ploma. José Vicente Font Sanchez

L'estiu va estar d'una obscuritat desoladora, però, quan tot semblava perdut, la llum va penetrar aquella densitat negrenca com un ganivet un tros de mantega blana.

La tardor devia d'estar propera. Sí, es va convèncer a si mateixa, el nou curs començaria tard o d'hora, la tinta recorreria novament la seua artèria central i acaritaria el paper fonent-se tots dos en una eterna abraçada creadora.

Aquella primera eixida del vetust plumier va ser del tot esperançadora, mai no oblidarà on va tindre lloc i l'aspecte d'aquella vella biblioteca.

Allà, ho sabia ben bé, es guardaven secrets inabastables.